zachování není stanovena žádná sankce, jest povahou svou pouhou direktivou pro úřad, jak si má při schvalování adopčních smluv počínati, aniž by tím však bylo řečeno, že by snad úřad cíle, k jehož dosažení tento výslech jest nařízen, nesměl dosíci také vhodným způsobem jiným.

Pokud žal. úřad ve svém odv. spise dovolává se toho, že na území dříve uherském platí podpůrně právo zvykové, vytvářené praxí min. sprav., stačí k tomu uvésti, že o právním obyčeji — pokud ho jako pramene práva pro obor práva proces. vůbec lze použíti — bylo by možno mluviti teprve pak, kdyby bylo lze dokázati, že stejná praxe, jak se ji nyní snaží žal. min. zavésti, byla již delší dobu zachovávána a uznávána za právně závaznou. To však žal. úřad sám netvrdí, doznávaje naopak, že praxe uh. min. sprav. byla nejednotná.

V daném případě tedy nesměl se žal. úřad omeziti na konstatování, že osvojitele nelze již protokolárně vyslechnouti, nýbrž bylo jeho povinností, aby jiným vhodným způsobem vyšetřil, zda osvojitel měl vážný úmysl nezl. dítky st-lčiny adoptovati. Úřad mohl tak učiniti zejména výslechem st-lky o této otázce, jakož i výslechem obou svědků, kteří adopční smlouvu spolu podepsali, a vzíti při tom v úvahu veškeré ostatní momenty pro zodpovědění této otázky rozhodné, zejména dlouhé spolužití s dítkami těmi i s jejich matkou a pod. Ježto však žal. úřad, vycházeje z mylného právního názoru, že k odepření potvrzení stačí mu nemožnost osvojitele protokolárně vyslechnouti, dalšího šetření ve směru shora vytčeném nekonal, bylo rozhodnutí jeho zrušiti jako nezákonné.

Č. 6825.

Mimořádná opatření. — Administrativní řízení (Slovensko): Je ministr s plnou mocí pro správu Slov. příslušný rozhodovati o žádostech za náhradu škody podle zák. č. 187/1920?

(Nález ze dne 22. října 1927 č. 21.785).

Věc: Michal Sp. v H. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o příspěvek na škodu způsobenou výtržnostmi.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním ze 14. května 1920 žádal st-l, aby mu na základě zák. z 18. března 1920 č. 187 Sb. byla nahražena škoda 14.023 Kč, kterou prý utrpěl 3. listopadu 1918 vyrabováním obchodu v S. Současně uvedl, že nemohl svoji žádost podati v zákonné lhůtě, poněvadž se zdržoval v J. na Moravě a nezvěděl proto včas, že žádost má podati během 4 neděl od vyhlášení zákona. Žádosti připojil seznam věcí, jež prý se mu při rabování ztratily.

Min. pro Slov. tuto žádost nař. rozhodnutím na základě zmocnění min. vnitra z 1. července 1920 zamítl, poněvadž není splněna podmínka § 5 zák. č. 187/1920, podle které příspěvek se může povoliti jen tehdy, je-li žadatel v důsledku způsobené škody ve skutečné nouzi, kterážto okolnost v daném případě nebyla dokázána.

Nss maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, musel nejprve zkoumati, bylo-li vydáno úřadem k tomu příslušným, a seznal, že tomu tak není.

Žal. úřad rozhoduje o sporném nároku st-lově dovolal se pro svoji kompetenci zmocnění daného mu min-em vnitra výnosem z 1. července 1920 (viz věstník min. vnitra ročník 1920 str. 301). Než zmíněný výnos nějakého zmocnění žal. úřadu rozhodovati v těchto věcech, jež zák. č. 187/20 jsou přikázány do pravomoci min. vnitra v dohodě s min-em fin. a s ostatními případně zúčastněnými ministry, vůbec neobsahuje a nebyl proto žal. úřad povolán, aby v daném sporu rozhodl. Nss neměl za tohoto stavu ani důvodu, aby uvažoval, zda a pokud delegace žal. úřadu k rozhodování takovýchto věcí by byla vůbec přípustná. — —

č. 6826.

Živnostenské právo. — Elektrisace. — Administrativní řízení: Elektrárenský podnik, prohlášený za všeužitečný podle zák. o soustavné elektrisaci není ani podle tohoto zák. ani podle živn. řádu legitimován k rekursu do rozhodnutí, kterým jinému podniku v témže území byla udělena koncese k živn. provozování závodu na výrobu a rozvádění elektr. energie.

(Nález ze dne 24. října 1927 č. 21.601).

Prejudikatura: Boh. 2900/23, 4325/25 adm.

Věc: Firma »Severomoravské elektrárny, akc. spol. v Z. (adv. Dr. Jar. Říha z Brna) proti ministerstvu obchodu (za zúč. firmu Kraj. elektr. družstvo ve Š. adv. Dr. Pavel Glass z Litoměřic) stran elektrotechnické koncese.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výměrem ze 13. února 1925 propůjčila zsp v Brně krajskému elektrárenskému družstvu, společenstvu s r. o. ve Š., koncesi k živn. provozování závodu na výrobu, rozvádění a transformaci elektrické energie k osvětlování, k převodu síly a k jinému užívání živnostenskému i domácímu, jakož i koncese k zřizování veškerých zařízení elektrických, potřebných k provozu shora uvedeného závodu, avšak nejvýše do napětí 22.000 voltů a 100 KW celkového výkonu, se stanovištěm ve Š.

Z výměru toho odvolaly se Severomoravské elektrárny, akc. spol. v Zábřehu, k min-u obch. V odvolání bylo namítáno, že Severomoravské elektrárny akc. spol. v Z. byly prohlášeny za podnik všeužitečný podle zák. o soustavné elektrisaci č. 438/1919, čímž byla jim udělena zároveň koncese k živn. výrobě a rozvodu elektr. energie pro celé jim přikázané území, k němuž náleží i území, ve kterém má působiti Kraj. elektr. družstvo ve Š. Z toho dovozovala st-lka, že musí jí býti přiznáno postavení interesentky, a že měla býti proto v řízení předcházejícím udělení koncese jmenovanému družstvu slyšena, což se však nestalo. Dále popírala místní potřebu pro udělení této koncese a doličovala zbytečnost zřízení elektrár. podniku zmíněným družstvem.

Nař. rozhodnutím zamítlo min. obch. odvolání jako nepřípustné, ježto společnost není k podání jeho legitimována, nemajíc dle usta-